

అధికార వినియోగంలో పిర్కు ఖండన

1. అల్లాహ్ మాత్రమే శరణ వేడుతోవటం

(88) ﴿لَّا إِلَهَ إِلَّا مَلَكُوتُنَاۚ وَلَا يُحِلُّ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾

(89) ﴿سَيَّلُوْنَ بِلِهٖ لَّلَّا يَأْتُنَّ مُحَمَّدٌ﴾

సమస్త విషయాల సార్వభౌమత్వం ఎవరి చేతుల్లో ఉందో, శరణ ఇచ్చే వాడెవడో, ఎవరికి వ్యతిరేకంగా ఏ శరణా లభించదో ఆయనెవరో మీకు తెలిసి ఉంటే చెప్పండి? అని (ఓ ప్రవక్తా!) వారిని అడుగు. ‘అల్లాహ్ మాత్రమే’ అని వారు చెబుతారు. ‘మరయితే మీరు ఎలా మోసపోతున్నారు?’ అని (ఓ ప్రవక్తా!) వారికి చెప్పు.

(దివ్యభూర్జాన్ 23 : 88-89)

అంటే స్వయంగా ముఫ్ఱిక్కులతో సమస్త విషయాల సార్వభౌమత్వం ఎవరి చేతుల్లో ఉందో, ఆయన ఏమైనా చేయగలడో, ఆయన్ను ఆపేవారు ఎవరూ లేరో, ఆయన మాటను ఎవరూ జవదాటలేరో - ఆయనెవరో మీకు తెలిస్తే చెప్పండి? అని అదిగితే ‘అల్లాహ్ మాత్రమే’ అని వారు సమాధానం ఇస్తారు. అలాంటప్పుదు వేరే వారిని మొరపట్టుకోవడం మోసపోవడమే కదా!

ప్రవక్త (సల్లల్లాహు ఆలైహి వ సల్లం) కాలంలోనూ ప్రజలు అల్లాహ్ కు సరిసమానులు ఎవరూ లేరని భావించేవారు. కాని వారు విగ్రహాలను తమ సంరక్షకులుగా భావించి పూజించేవారు. అందుకనే వారు ముఫ్ఱిక్కులయ్యారు. నేడు కూడా ఎవరయినా ఈ విశ్వంలో సృష్టిరాశులకు సార్వభౌమాధికారం ఉందని భావించి, వారిని సంరక్షకులుగా చేసుకుని వారిని పూజిస్తే అది పిర్కు అవుతుంది. వారు అల్లాహ్ కు సమానులు కారని, వారికి అంత శక్తిలేదని భావించినా సరే.

2. లాభసప్తాలు అల్లాహ్ మాత్రమే కలిగించగలడు

(21) ﴿لَّا إِلَهَ إِلَّا أَللَّاهُۚ أَلَّا رَبَّشَّاءُ﴾

(22) ﴿أَمَدَ وَمَنْ دُونَهُ مُنْتَهٰى﴾

‘మీకు కీడు (నష్టం) గానీ, మేలు(లాభం) గానీ చేకూర్చే అధికారం నాకు లేదు’ అని (ఓ ప్రవక్త!?) చెప్పు. ‘అల్లాహు పట్టు నుండి నన్నెవరూ రక్షించలేరు. నేను ఆయన ఆశ్రయం తప్ప వేరాకరి ఆశ్రయాన్ని పొందలేను’ అని (ఓ ప్రవక్త వారికి) చెప్పు.

(దివ్యబుర్జున్ 72 : 21-22)

అంటే మీకు లాభంగానీ, నష్టంగానీ చేకూర్చే అధికారం నాకు లేదు. మీరు నా సంతతి వారు అయినందు వల్ల గర్వంతో హాధ్యలు మీరి మేము శక్తిమంతులమని మా సంరక్షకుడు బలవంతుడని, సహాయం చేసేవాడని, ప్రేమగలవాడని, కనుక మేము ఏమి చేసినా చెల్లుతుందని, ఆయన మిమ్మల్ని దైవశిక్ష నుండి కాపాడతాడని భావించకండి. ఎందుకంటే నేను స్వయంగా భయపడుతున్నాను. అల్లాహు తప్ప ఆశ్రయం కల్పించేవాడు ఎవడూలేదు. అలాంటప్పుడు నేను ఇతరులను ఎలా రక్షించగలను? తమ శక్తిని నమ్మకుని అల్లాహును విస్మరించేవారు, అల్లాహు ఆదేశాలను అతిక్రమించేవారు స్వప్తమైన మార్గభ్రష్టులు. ఎందుకంటే ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) అనుక్రణం అల్లాహుకు భయపడుతుండే వారు. అల్లాహు తప్ప మరివరూ అనుగ్రహించరని విశ్వసించేవారు.

3. అల్లాహు తప్ప ఎవరూ ఉపాధి ప్రదాత కారు

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُوْنِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا قِرْنَ السَّلَوَاتِ وَالآذْنِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَوِيُونَ
ప్రా. 73

వారు అల్లాహును వదలి, తమకు ఆకాశాల నుంచి గానీ, భూమి నుంచిగానీ ఎలాంటి ఉపాధినీ సమకూర్చులేని వారిని, ఏ శక్తి సామర్థ్యమూ లేని వారిని హజిస్తున్నారా?

(దివ్యబుర్జున్ 16 : 73)

అంటే వారు నిస్పహాయులను అల్లాహుకు మాదిరిగా హజిస్తున్నారు. ఉపాధి సమకూర్చుడంలో వారికి ఎలాంటి సామర్థ్యమూ లేదు. వారు ఆకాశం నుండి వర్షం కురిపించలేరు. భూమి నుండి పంటను పండించలేరు. వారికి ఏ విధమయిన శక్తి లేదు. ప్రజలు తమ అజ్ఞానంతో కొత్త కొత్త విషయాలు కల్పించుకుంటుంటారు. పుణ్యాత్మక లకు విశ్వంలో అధికారం చెలాయించే శక్తి ఉందని, కానీ వారు విధి ప్రాతిష్టా అల్లాహుకు కృతజ్ఞాలై ఉన్నారని, వారు భక్తి కొద్దీ అణకువతో ఉన్నారని, లేదంటే వారు విశ్వంలో అల్లకల్లోలం స్వప్తించగలరని ఇత్యాది విషయాలు ప్రజల్లో వ్యాపించి ఉన్నాయి. వాటిని ఎక్కుడ నుంచి గ్రహించారో కూడా తెలియదు. ఇది అబద్ధం. విశ్వంలో ప్రత్యక్షం గానూ, పరోక్షంగానూ ఏ విధమైన అధికారం చేసే శక్తి వారికి లేదు.

4. అల్లాహునే మొరపెట్టుకోండి

وَلَا تَنْهِي مَنْ دُونَ اللَّهِ مَا لَا يَنْقُعُكَ وَلَا يَصُرُكَ إِذَا أَنْ قَسْلَتْ فِي أَنْكَ رَاذًا إِنَّ اللَّهَ لِيَعْلَمُ⁽¹⁰⁶⁾

‘అల్లాహును వదలిపెట్టి నీకు ఎలాంటి లాభాన్నిగానీ, కీడును గానీ కలిగించలేని దానిని నువ్వు ఆరాధించకు. ఒకవేళ అలాంటి పని చేశావంటే నువ్వు కూడా దుర్భాగ్యాల్లో ఒకడివపుతావు’ (అని పొచ్చరించబడింది.)

(దివ్య ఖుర్జన్ 10 : 106)

గారవోన్నతుడు, శక్తిమంతుడు అయిన అల్లాహును విడిచిపెట్టి లాభంగానీ నష్టం గానీ చేకూర్చలేని నిస్పంచ్యలను మొరపెట్టుకోవడం అన్యాయం, దుర్భాగ్యం. ఎందుకంటే వారు అత్యన్నత స్థాయిని అల్పులకు అంటగడుతున్నారు.

దివ్యఖుర్జన్లో ఇలా సెలవియ్యబడింది:

أَلَمْ يَرَ الَّذِينَ رَجَّلُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَرَكُونَ وَنَقَالَ ذَرْكَرْ في السَّبِيلِ وَلَكِنِ الْأَكْثَرُ وَمَا لَهُمْ⁽²²⁾

غَنِيَّا مَوْنَ شَرْلُوكَ وَمَالَهُمْ مَنْ كَلَمْنَ⁽²²⁾ وَلَا يَلْعَنُ الْمُقَاعِدَةَ عَنْهَا لِلْأَلَيْلَنَ لَوْنَ لَهُ طَحْشَى

إِنَّمَا قُلْتُ عَنْ قَلْوَبِهِمْ قَالَ رَجُلُهُمْ قَاتِلُوا الْحَقِّ وَهُوَ أَعْلَمُ الْكَاهِنِ⁽²³⁾

(ఓ ప్రవక్తా!) వారికి చెప్పు: అల్లాహును వదలి మీరు ఎవరినయితే ఊహించు కుంటున్నారో వారందరినీ పిలిచి చూడండి. భూమ్యకాశాలలో వారికి రవ్వంత అధికారంగానీ, వాటిలో వారికి ఎలాంటి వాటాగానీ లేదు. వారిలో ఏ ఒక్కడూ అల్లాహుకు సహాయకుడు కూడా కాడు. ఆయన వద్ద - ఆయన అనుమతించిన వారి కొరకు తప్ప - (ఒకరి) సిఫారసు (ఇంకొకరికి) ఏ మాత్రం ఉపకరించదు. తుదకు వారి హృదయాలలోని అందోళన¹ తొలగించబడిన తరువాత, (ఇంతకి మీ ప్రభువు సెలవిచ్చినదేమిటి?) అని అడుగుతారు. ‘సత్యమే పలికాడు. ఆయన మహానోన్నతుడు, ఘనాఘనుడు’ అని వారు చెబుతారు.

(దివ్యఖుర్జన్ 34 : 22-23)

1. భావం ఏమిటంటే, నిషారసు చేసేవారు చేయబడేవారు ఇరువురూ నిషారసు కోసం నిరీక్షిస్తూ మధన పదుతుంటారు. అనుమతి ఇవ్వబడిన తర్వాత ఇరువురూ “మీ ప్రభువు ఏమని ఆదేశించాడు?” అని ప్రశ్నించుకుంటారు. అనుమతి లభించిన తర్వాత ప్రతి ఒకరి మానసిక స్థితి ఈ విధంగానే ఉంటుంది “అనుమతి లభించిందా? అని.”

5. అనుమతిలేని సిఫారసు లేదు

అంటే కష్ట సమయాల్లో ఎవరినై మొక్కకోవడం. మొక్కకున్న వారి వద్ద అనేక రకాలుగా మొక్కబడులు తీర్చుకోవచ్చు. మొక్కకోబడినవాడు యజమానిట్టే ఉండాలి. లేదా అతనికి భాగస్వామి అయి ఉండాలి. లేదా యజమానిపై అతని ఒత్తిడి అయినా ఉండాలి. ఉదాహరణకు రాజు తన అధికారుల మాటలు వింటాడు. ఎందు కంటే వారు సామ్రాజ్యంలో సభ్యులు. వారు అసంతృప్తి చెందితే పరిపాలనా వ్యవస్థ అస్తవ్యస్తమవుతుంది. లేదా వారు యజమానితో సిఫారసు చేస్తారు. ఇష్టం ఉన్నా లేకున్నా యజమాని ఆ సిఫారసు అంగీకరించక తప్పదు. ఉదాహరణకు రాజుకు మహారాణిపై వల్లమాలిన ప్రేమ ఉంటుంది. ప్రేమ వల్ల రాజు ఆమె చేసిన సిఫారసును తిరస్కరించడు.

ఒకసారి ఆలోచించండి. ముఖ్యమైన అల్లాహ్ ను వదలి ఏ పుణ్యత్వులనైతే మొరపెట్టుకుంటున్నారో, ఎవరినైతే మొక్కకుంటున్నారో వారు ఈ విశ్వంలో దోషు రెక్కకు కూడా యజమానులు కారు. అల్లాహ్ సామ్రాజ్యంలో భాగస్వాములూ కారు. అల్లాహ్ వారి మాట వినడానికి రాజు గారి సామ్రాజ్యంలోని సభ్యుల్లాగా వారు అల్లాహ్కు సహయము చేయడం లేదు. అల్లాహ్ అనుమతి లేనిదే వారు సిఫారసు కోసం పెదవి కూడా కదపలేరు. అల్లాహ్ దర్శారు (సన్నిధి)లో వారి పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందంటే ఆయన ఆదేశానికి దిగ్ర్మంతి చెందుతారు. కలవరపడతారు. భయభ్రాంతులకు గురవు తారు. భయంతో రెండోసారి అడిగే ధైర్యం కూడా ఉండదు. పరస్పరం వారు “అల్లాహ్ మనతో ఏమన్నాడు?” అని ప్రశ్నించుకుంటారు. తెలిసిన తర్వాత ‘విశ్వసించాము, విధేయత చూపాము’ అని మాత్రమే అంటారు. వారికి వాదించే ధైర్యం కూడా ఉండదు.

6. సిఫారసు రకాలు

ఇక్కడ ఒక ముఖ్య విషయం గుర్తుంచుకోవాలి. ప్రవక్తలు, పుణ్యత్వులు తమ గురించి అల్లాహ్ వద్ద సిఫారసు చేస్తారన్న భావంతో ప్రజలు ఉన్నారు. ఆ సంతోషంలో సిఫారసును తప్పగా అర్థం చేసుకుని అల్లాహ్ను విస్మరిస్తున్నారు. ప్రపంచంలో సిఫారసు ఎన్నో రకాలున్నాయి. ఉదాహరణకు పాలకుని వద్ద ఎవరయినా దంగతనం చేసినట్టు రుజువయితే చట్టపరంగా అతన్ని జిక్కించే అధికారం పాలకునికి ఉంటుంది. కాని ఈ మధ్యలో ఎవరయినా అధికారి అతని విషయంలో సిఫారసు చేస్తే అధికారి ఒత్తిడి వల్ల అతన్ని విడిచిపెట్టాల్సి వస్తుంది. ఎందుకంటే అధికారి కూడా రాజ్యంలో

ఒక సభ్యుడు. అతని సహకారం వల్ల కూడా రాజ్యంలో ఆభివృద్ధి జరుగు తుంది. కనుక అతని నిరాశపరచకూడదని పాలకుడు భావిస్తాడు. లేదంటే అతని వల్ల సామ్రాజ్యంలో సంక్షోభం తలెత్తువచ్చు. కనుక పాలకుడు తన కోపాన్నే దిగ్మింగి దంగను విధిచిపెడతాడు. ఇలాంటి సిఫారసును “గౌరవభావ సిఫారసు” అంటారు. అంటే అధికారి మీద గౌరవభావంతో అతని మాట వినడం జరిగిందని ఆర్థం.

7. “గౌరవభావ సిఫారసు” అనొధ్యం

అల్లాహో సముద్రంలో గౌరవభావ సిఫారసు ఎట్టి పరిష్కారిలోనూ సాధ్యం కాదు. దైవేతరులను ఇలాంటి సిఫారసు చేస్తారని భావించేవారు ముప్పిక్కులు అజ్ఞానులు. వారు దేవుళ్లే సరిగ్గా ఆర్థం చేసుకోలేదు. చక్రవర్తి గొప్పతనం, బైన్నత్యం గుర్తించలేదు. అల్లాహో తలచుకుంటే ‘కున్’ (అయిపో) అనే ఒక ఒక్క పలుకుతో కోటానుకోట్ల ప్రవక్త లను, వలీలను, జిన్నులను, దైవదూతలను, జిబుయాల్ (అలైహి)ని, ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)ను ఒక్కసారే సృష్టించగలడు. విశ్వాన్నంతటిని సర్వనాశనం చేసి మరో అద్భుత ప్రపంచాన్ని సృష్టించగలడు. ఆయన సంకల్పం చేసుకుంటే ప్రతి వస్తువు తయారవుతుంది. వాటిని తయారు చేయడానికి ఆయనకు వస్తువుల, పదార్థాల అవసరమే ఉండదు.

ఒకవేళ ఆదమ్ (అలైహి) నుండి ప్రశయం వరకు రాబోయే సమస్త మానవులు మరియు జిన్నులు కలసి. పుణ్యాత్ములు అయిపోయినా అల్లాహో సామ్రాజ్యంలో ఎటువంటి వైభవం పెరగదు. ఒకవేళ వారందరు షైతాన్లుగా, దజ్హాల్లుగా అయి పోయినా ఆయన సామ్రాజ్యంలో ఎటువంటి వైభవం తరగదు. ఆయన అన్ని పరిష్కారుల్లోనూ అందరికంటే గొప్పవాడు. చక్రవర్తులకే చక్రవర్తి. ఎవరూ ఆయనకు కొద్దిగైనా కిడు చేయలేదు, మేలు చేయలేదు¹

8. “ప్రేమ కలిగిన సిఫారసు” అనొధ్యం

ఇది సిఫారసులోని రెండో రకం. రాకుమారుని లేదా రాజకుమారి లేదా చక్రవర్తికి

-
1. నా దానులారా గుర్తుంచుకోండి!! గతించిన వారు, పుట్టబోయే మానవులు, జిన్నులు అందరూ కలిసి మీలోని అత్యంత ధర్మపరాయణుడిగా మారినా అల్లాహో సామ్రాజ్య వైభవం పెరగదు. నా దానులారా! మీ మానవులు జిన్నులు గతించిన వారు, ఇక ముందు పుట్టబోయేవారు అందరూ కలిసి మీలోని అత్యంత సీచునిగా మారినా అల్లాహో సామ్రాజ్య వైభవం తరగదు. (హదీసు గ్రంథం ముస్లిం, హదీసు నెం.2588)

అతి సన్నిహితుడికదు దొంగకు శిక్షపదకుండా సిఫారసు చేస్తే, చక్రవర్తి తన మిత్రుని మీద ప్రేమతో అతన్ని అయిష్టపరచకూడదని ఆ దొంగను క్షమించేస్తాడు. ఇలాంటి సిఫారసును “ప్రేమ కలిగిన సిఫారసు” అంటారు.

చక్రవర్తి తన సన్నిహితుని ప్రేమకు లొంగి అతనికి అయిష్టత కలిగితే తనకి కీడు కలుగుతుందని భావించి తన సన్నిహితుని మాట వింటాడు. అల్లాహ్ దర్జారులో ఇలాంటి వాటికి చేటుండదు. ఎవరినైనా ప్రవక్తనగానీ, లేదా వలీను గానీ, ఇలాంటి సిఫారసుదారులుగా భావించేవారు ఖచ్చితమైన ముఖ్యిక్కులు, నికార్యయిన అజ్ఞానులు. అల్లాహ్ తన దాసులను ఎన్ని అనుగ్రహాలతో ముంచేత్తినా, హబీబ్ (ప్రియుడు), ఖలీల్ (స్నేహితుడు), కలీమ్ (సంభాషించువాడు), రూహుల్లాహ్ (అల్లాహ్ ఆత్మ), వజీఫ్ (అందమైనవాడు) లాంటి బిరుదులు ప్రసాదించినా మరి కొందరికి రసూలె కరీమ్, రూహుల్ ఖుదున్ (పవిత్రాత్మ), రూహుల్ అమీన్ (విశ్వసనీయుడైన దైవదూత) లాంటి గారవప్రద బిరుదులతో సత్కరించినా, యజమాని యజమానే, దాసుడు దాసుడే. ప్రతి ఒక్కరికి తమకంటూ ఒక స్థానముంది. దాని నుండి ఎవరూ ముందుకు వెళ్ళలేరు. దాసుడు అల్లాహ్ అనుగ్రహానికి పొంగిపోయి అనందంతో ఉచ్చితభ్యాయ్యే విధంగా అతని ఆగ్రహానికి భీతితో హడలిపోతాడు. భయంతో నిలువునా నీరుగారి పోతాడు.

9. “అనుమతితో సిఫారసు”

ఇది సిఫారసులోని మూడో రకం. దొంగచేసిన దొంగతనం రుజువయింది. కానీ అతనిది దొంగతనం చేసే వృత్తి కాదు. దురద్యుష్మవశాత్తు అతను దొంగతనం చేశాడు. కానీ తాను చేసిన కార్యానికి సిగ్గుతో సీరుగారి పోతున్నాడు. పశ్చాత్తుప భావంతో కుంచి చుకుపోతున్నాడు. అహర్మిశలు భయంతో కంపించిపోతున్నాడు. అంతే కాదు తాను చట్టాలను గౌరవిస్తాడు. తాను పాపాత్మునిగా నేరస్తుడిగా, శిక్షకు అర్చునిగా భావిస్తున్నాడు. రాజు గారికి భయపడి మంత్రి దగ్గరికి, అధికారి దగ్గరికి కూడా వెళ్లడం లేదు. తన కోసం వాదించడానికి సంరక్షకుట్టి తెచ్చుకోడానికి సిద్ధంగా లేదు. తాను చేసిన తప్పుకు రాజు ఏ శిక్ష విధిస్తూడోనని దిగులు చెందుతుంటాడు. అతని పరిస్థితిని చూసి రాజుకు జాలి కలుగుతుంది. అతన్ని క్షమించాలనుకుంటాడు. ప్రజల దృష్టిలో నుంచి చట్ట గౌరవం పోకుండా అంతా చట్ట పరిధిలోనే జరపాలనుకుంటాడు. మంత్రి లేదా అధికారి, రాజుగారి సూచన మేరకు ఆ వ్యక్తి సిఫారసు కోసం నించుంటాడు. రాజు ఆ అధికారిని ప్రోత్సహించి దొంగ చేసిన తప్పును క్షమిస్తాడు. ఆ అధికారి రాజు గారి అభీష్టం

మేరకు దొంగ కొరకు సిఫారసు చేశాడే తప్ప దొంగ ఆ అధికారికి బంధువు కాదు, మిత్రుడు, స్నేహితుడు అంతకన్నా కాదు. అతను సంరక్షించే బాధ్యతా తీసుకోలేదు. కేవలం రాజుగారి అభీష్టం ప్రకారం అతను దొంగ గురించి సిఫారసు చేశాడు. ఎందు కంటే అతను రాజుగారి ప్రతినిధి. దొంగల సంరక్షకుడు కాదు. దొంగను సంరక్షించేవాడూ దొంగే అవుతాడు. ఇలాంటి సిఫారసునే “అనుమతితో కూడిన సిఫారసు” (ఇష్ట ప్రకారం సిఫారసు) అంటారు. అల్లాహ్ దర్వారులో ఇలాంటి సిఫారసులు స్వీకరించబడతాయి. దివ్య ఖుర్జానెలో పేర్కొనబడిన ప్రవక్తలు, పుణ్యాత్ములు చేసే సిఫారసు ఇదే.

10. రుజుమార్గం

ప్రతి మానవుడు విధిగా అల్లాహ్ నే మొరపెట్టుకోవాలి. ఎల్లప్పుడూ ఆయనకే భయపడాలి. పాపాలను క్రమించమని ఆయన్నే వేడుకోవాలి. ఆయన ముందే పాపాలను అంగీకరించాలి. ఆయన్ని తన యజమానిగా, సంరక్షకునిగా భావించాలి. అల్లాహ్ నే విశ్వసించాలి. ఇతరుల రక్షణను నమ్మకూడదు. ఎందుకంటే ఆయన లాంటి మరొకడు లేదు గనక. అల్లాహ్ క్రమించేవాడును, అమిత కరుణామయుడూను. ఆగిన పనులన్నీ ఆయన తన అనుగ్రహంతో పూర్తిచేస్తాడు. తన కరుణతో పాపాలన్నీ క్రమిస్తాడు. తన అదేశంతో ఎవరిసైనా సరే మీ కోసం సిఫారసుదారునిగా చేస్తాడు. మీ ప్రతి అవసరాన్ని ఆయన ముందే విస్మయించుకోండి. అదే విధంగా ఎవరిసైనా మీకు సిఫారసు దారునిగా చేయమని వేడుకోండి. నిజ ప్రభువుని విస్మయించకండి. ఇతరులను నమ్మకండి. ఆయన ఆదేశాలను గౌరవించండి. ఆయన ముందు దురాచారాలను తిరస్కరించండి. షరీరాల్త ఆదేశాలను విడిచిపెట్టి దురాచారాలను పాటించడం మహ అపరాధం. ఇలా చేయడాన్ని ప్రవక్తలు, వలీలు అసహ్యించుకుంటారు. షరీరాల్త ఆదేశాలను తిరస్కరిస్తూ అంధ ఆచార వ్యవహారాలను పాటించే వారి కోసం వారు ఎప్పుడూ సిఫారసు చేయరు. దానికి ప్రతిగా వారు వారికి శత్రువులవుతారు. వారిని అసహ్యించుకుంటారు. ఎందు కంటే వారి గొప్పతనం ఈ విషయంపైనే ఆధారపడి ఉంది. వారు అల్లాహ్ కోసం అన్నీ త్యజిస్తారు. భార్యా పిల్లలను, అనుయాయులను, గురువులను, మిత్రులను, పని వారిని అందరిని అల్లాహ్ కోసం విడిచిపెట్టేవారు. పీరు అల్లాహ్ అభీష్టానికి వ్యతిరేకంగా పని చేసే వారికి శత్రువులయ్యేవారు. దైవతరులను మొరపెట్టుకునే వారిలో ఏం గొప్పతనం ఉందని? పెద్ద పెద్ద వారు సయితం వారి సంరక్షకులై అల్లాహ్ ఆదేశాలకు విరుద్ధంగా వారి పైపు నుండి అల్లాహ్తో పోట్లాడతారు? ఇలా ఎన్నటికీ జరుగదు. వారు వారికి శత్రువులు. వారి గొప్పతనం ఏమిటంటే వారు అల్లాహ్ కోసం ప్రేమిస్తారు. అల్లాహ్

కోసం ద్వేషిస్తారు. వారు అల్లాహ్ ఇష్టోనికి కట్టుబడి ఉన్నారు. అల్లాహ్ ఇష్టోపకారమే వారు నడుచుకుంటారు.

عن ابن عباس ^{رضي الله عنهما} قال : كنت خلف رسول الله صلى الله عليه وسلم يوما فقال يا غلام احفظ الله يحفظك احفظ الله تجده تجاهك و اذا سالت فاسأله الله و اذا استعن فاستعن بالله و اعلم ان الامة لو اجتمعت على ان ينفعوك بشى لم ينفعوك الا بشى قد كتبه الله لك ولو اجتمعوا على ان يضروك بشى لم يضروك الا بشى قد كتبه الله عليك رفعت الاقلام وجفت الصحف
(ترمذی)

ఇట్టె అబ్దున్ (రజి) ఇలా పేర్కొన్నారు: ఒక రోజు నేను ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) వెనుక ఉన్నాను. ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ఓ బాలుడా! అల్లాహ్ ను గుర్తుంచుకో. అల్లాహ్ నిన్ను గుర్తుంచుకుంటాడు. అతని నీ ముందు పాందుతావు. నీకు ఏమయినా అవసరం వస్తే అల్లాహ్ ను మాత్రమే వేదుకో. అల్లాహ్ ను మాత్రమే సహాయం అడుగు. ఒకవేళ ప్రజలందరూ కలిసి నీకు లాభం చేకూర్చాలని నిర్ణయించుకున్న అల్లాహ్ నీ అదృష్టంలో రాసిపెట్టివున్న వరకే నీకు లాభం చేకూర్చగలరు. ఒకవేళ అందరూ కలిసి నీకు కీడు తలపెట్టాలని నిర్ణయించుకున్న అల్లాహ్ నీ అదృష్టంలో రాసిపెట్టి ఉన్న వరకే కీడును చేకూర్చగలరు. కలములు ఎత్తుకోబడ్డాయి. గ్రంథాలు నిక్కిపుం చేయబడ్డాయి. (హాదీను గ్రంథం తిరిజు)

అంటే అల్లాహ్ నిజమైన చక్రవర్తి. ఆయన ప్రపంచంలోని చక్రవర్తుల్లాగా అహంకారి కాదు. అందుకనే ప్రజలు నేరుగా చక్రవర్తుల వద్ద తమ సమస్యలు చెప్పారు. మంత్రుల ద్వారా వారి సమస్యల్ని చెప్పుకుంటారు. వారి ద్వారా తమ అభ్యాసానల్ని మంజూరు చేయించుకుంటారు. కానీ అల్లాహ్ గొప్పవాడు. అమిత కరుణామయుడు, అపార కృపాశీలుడు. ఆయన వరకు చేరడానికి ఒకరి ద్వారా రాయబారం పంపాల్చిన అవసరం లేదు. ప్రతి ఒక్కరూ ఆయనకు తెలుసు. ఎవరు నిషారసు చేసినా చేయక పోయినా ప్రతి ఒక్కరూ ఆయన దృష్టియందుంటారు. ఆయన పరమ పవిత్రుడు, గొప్పవాడును. ప్రజలు ఆయన వద్దకు చేరకపోవడానికి, అధికారులే ప్రజలపై పెత్తనం చేయడానికి ప్రజలు అధికారుల ఆదేశాలే పాటించడానికి ఆయన దర్శారు ప్రపంచ చక్రవర్తుల దర్శారు లాంటిది కాదు. అది అల్లాహ్ దర్శారు. ఆయన తన దాసులకు అతి దగ్గర ఉన్నాడు. సామాన్య మానవుడు కూడా ఆయన వద్దకు వెళ్లవచ్చి. ఆయన్ని నేరుగా సంప్రదించవచ్చి. మన మూర్ఖనమ్కాలు, నిర్ణాక్యలే తప్ప అల్లాహ్ వద్దకు చేర్చడంలో మరేపి మనకు అడ్డంకి కాదు.

11. అల్లాహ్ ప్రతి ఒక్కలకీ సమీపంలో ఉన్నాడు

ఎవరయినా అల్లాహ్ కు దూరంగా ఉంటే కేవలం తన నిర్లక్ష్యం వల్లనే అల్లాహ్ కు దూరంగా ఉన్నాడు. అల్లాహ్ మాత్రం ప్రతి ఒక్కరికి సమీపంలో ఉన్నాడు. తమను అల్లాహ్ వద్దకు చేర్చమని ప్రవక్తలను, వలీలను మొరెపెట్టుకునే వారు గుర్తుంచుకోవాల్సిన విషయం ఏమిటంటే, అల్లాహ్ వారికి చాలా దగ్గరగా ఉన్నాడు. ఒక విధంగా ప్రవక్తలకు, వలీలకే చాలా దూరంగా ఉన్నాడు. ఈ విషయాన్ని ఒక ఉదాహరణ ద్వారా అర్థం చేసుకోవచ్చు.

రాజుగారి వద్ద ఒక బానిస ఒంటరిగా ఉన్నాడు. అతను ఏదైనా అభ్యర్థించదలచుకుంటే వినడానికి రాజు సిద్ధంగా ఉన్నాడు. కాని అతను మంత్రిని పిలిచి ‘ఈ బానిస గురించి రాజుగారి అభ్యర్థించాలి ఏమిటో తెలుసుకోండి?’ అని అడిగితే అతన్ని పిచ్చేదో లేదా అంధుడో అని భావిస్తాం. కనుక ప్రతి ఒక్కడు అల్లాహ్ నే అభ్యర్థించుకోవాలి. కష్టాల్లో ఆయన సహాయమే కోరాలి. అదృష్టంలో రాసింది చెరుపబడుడని గట్టిగా నమ్మాలి. ఒకవేళ ప్రపంచమంతా కలిసి ఎవరికైనా లాభంకానీ నష్టం కానీ చేకూర్చాలను కుంటే వారు అదృష్టంలో ఉన్న దానికంటే ముందు వెళ్లలేరు. అంటే అదృష్టాన్ని మార్చి ఘైర్యం ఎవరికి లేదు. అదృష్టంలో సంతానం రాసిలేనివారికి సంతానం ఎవరు కలిగించగలరు? అదృష్టంలో ఆయుష్మాతక్కువగా ఉన్న వారి జీవిత కాలం ఎవరు పెంచగలరు? కనుక ఈ నేపథ్యంలో అల్లాహ్ వలీలకు అదృష్టం మాచ్చే శక్తినిచ్చాడని పలకడం పెద్దతప్పు.

విషయమేమిటంటే, అల్లాహ్ తన దాసుల అభ్యర్థనలను అప్పుడప్పుడు వింటాడు. ప్రవక్తల, వలీల వేడుకోళ్ళను అధికంగా వింటాడు. వేడుకునే సద్గుద్దిని కూడా అయినే ప్రసాదిస్తాడు. వేడుకోళ్ళనూ ఆయనే వింటాడు. వేడుకోవడం ఆ తర్వాత మొక్క కోవడం రెండూ విధిప్రాత్¹లో రాసి ఉన్నాయి. ప్రపంచంలో జరుగుతున్న ప్రతి విషయం విధిప్రాత్లోనే ఉంది. చిన్నా పెద్దా, సందేశారులు, ప్రవక్తలు ఎవరికి ఏ పనీ చేసే శక్తి లేదు. కాని వారు అల్లాహ్ ను వేడుకోవాలి. వారికి అంత శక్తే ఉంది. దాన్ని తన దయతో స్వీకరించాలా? వద్దా? అనేది అల్లాహ్ నిర్దయంపై ఆధారపడి ఉంది.

1. దైవజ్ఞానికి మరో పేరు అదృష్టం. తన అదృష్టంలో, ఇతరుల అదృష్టంలో ఏముందో ఎవరికి తెలియదు. కనుక ప్రతి మనిషి తప్పనిసరిగా అల్లాహ్ ఆదేశాలను పాటించాలి. నిషేధాలకు దూరంగా ఉండాలి. అల్లాహ్ తన అనుగ్రహంలో మేలు చేస్తాడని విశ్వసించాలి.

12. కేవలం అల్లాహోపైనే భారం మోపాలి

عَنْ عُمَرِ بْنِ الْعَاصِ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ قَلْبَ ابْنِ آدَمَ بِكُلِّ وَادِ شَعْبَةٍ فَمِنْ أَبْعَدَ
قَلْبَ الشَّعْبَ كَلَّهَا لِمَ يَبْلُو اللَّهُ بَأْيَ وَادِ أَهْلَكَهُ وَمِنْ تَسْوِكَلِ عَلَى اللَّهِ كَفَاهُ الشَّعْبُ (ابن ماجه)

అమ్రు బిన్ ఆస్ (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం దైవప్రవక్త(సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రబోధించారు: ‘మానవ హృదయానికి ప్రతి రంగంలోనూ ఒక మార్గం ఉంది. ఎవరయితే తన హృదయాన్ని అన్ని మార్గాల వైపునకు పంపుతాడో అతను ఏ మార్గంలో నాశనమైనా అల్లాహో పట్టించుకోదు. కానీ అల్లాహోను నమ్మిన వాడు ప్రతి రంగంలోనూ అల్లాహోను కార్యసాధకునిగా పాందుతాడు. (హదీసుగ్రంథం, ఇబ్రైమాజహో హదీస్ నెం. : 4166)

మానవుడు కష్టాల్లో చిక్కుకున్నప్పుడు లేదా అతనికి ఏదైనా వస్తువు అవసరం వచ్చినప్పుడు అతని ఆలోచనలు నలువైపులా పరుగిత్తుతుంటాయి. ఫలానా ప్రవక్తను లేదా ఫలానా ఇమామును లేదా ఫలానా పీరును లేదా ఫలానా అమర పీరుడిని లేదా ఫలానా దూతను మొరపెట్టుకోవాలనుకుంటాడు. లేదా ఫలానా జోతిమ్యణ్ణి లేదా పండితుడిని లేదా మాంత్రికుడిని లేదా రాజఫలాలు చూసేవాడిని సంప్రదించి శకునాలు చూడాలనుకుంటాడు. ఎవరయితే తన ఆలోచనల వెంట పరుగిత్తుతాడో అల్లాహో అతని నుండి తన స్వీకార దృష్టిని మళ్లీంచుకుంటాడు. అలాంటి వారిని తన చిత్రశుద్ధిగల దాసుల జాబితా నుండి తోలగిస్తాడు. అతను క్రమక్రమంగా అల్లాహో మార్గ దర్శకత్వాల నుండి దూరమవుతూ ఉంటాడు. అలా అతను తన ఆలోచనల వెంట పరుగిత్తుతూ చివరికి నాశనమవుతాడు. కొందరు నాస్తికులుగా, మరికొందరు భక్తిహోనులుగా, ఇంకొందరు బహుదైవారాధకులుగా, తిరస్కారులుగా మారతారు. మరెవరయితే అల్లాహోను విశ్వసించి మనో కాంక్షల వెంటపడకుండా ఉంటారో వారు అల్లాహో ఆదరణీయ దాసులవుతారు. మార్గదర్శకత్వ మార్గాలు అతని కోసం తెరుచు కుంటాయి. తమ ఆలోచనల వెంట పరిగెత్తేవారు పాందని మానసిక ప్రశాంతతను వారు పాందుతారు. విధిప్రాతలో రాసిందంతా జరుగుతుంటుంది. కానీ ఆలోచనల వెంటవెళ్ళే వాడు అనవసరంగా ఆపదల పాలవుతాడు. అల్లాహోను విశ్వసించేవాడు ప్రశాంతతను పాందుతాడు.¹

1. అనన్(రజి) కథనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రబోధించారు:

అల్లాహోను ప్రాపంచిక చక్రవర్తుల్లాగా భావించకండి. వారు పెద్ద పెద్ద పనులు వారు చేస్తారు. చిన్న చిన్న పనులు నొకర్తతో చేయస్తారు. కనుకనే ప్రజలు చిన్న చిన్న పనుల కొసం నొకర్తతో అభ్యర్థించుకుంటుంటారు. కానీ అల్లాహో సామ్రాజ్యం అలాంటిది కాదు. అయిన అదేశిస్తే చాలు రెప్పపాటులో అసంఖ్యాక చిన్న పెద్ద పనులన్ని జరిగి పోతాయి. సామ్రాజ్యంలో అయినకు భాగస్వాములుగానీ, సహవర్యులుగానీ లేదు. అందుకనే చిన్న చిన్న వస్తువులు అవసరమొచ్చినా నేరుగా అయిన్న అభ్యర్థించాలి. అయిన తప్ప వేరే వారు చిన్న వస్తువైనా ఇవ్వలేదు.

13. బంధుత్వమూ పనికిరాదు

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ لَمَا نَزَلَتْ وَانْذَرَ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ دُعَا النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَرَابَتِهِ فَعَمَ وَخَصَّ لِفَقَالَ : يَا بْنَى كَعْبٍ ابْنَ لَوْيٍ انْقَذُوا انْفُسَكُمْ مِّنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْءًا إِذَا قَالَ فَانِي لَا أَغْنِي عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْءًا وَيَا بْنَى مَرْأَةِ بْنِ كَعْبٍ انْقَذُوا انْفُسَكُمْ مِّنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَغْنِي عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْءًا وَيَا بْنَى عَبْدَ شَمْسٍ انْقَذُوا انْفُسَكُمْ مِّنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَغْنِي عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْءًا وَيَا بْنَى هَاشِمَ انْقَذُوا انْفُسَكُمْ مِّنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَغْنِي عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْءًا وَيَا بْنَى هَاشِمَ انْقَذُوا انْفُسَكُمْ مِّنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَغْنِي عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْءًا وَيَا بْنَى عَبْدَ الْمَطَّلِبِ انْقَذُوا انْفُسَكُمْ مِّنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَغْنِي عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْءًا وَيَا بْنَى سَلِينِي مَا شَاءَتْ مِنْ مَالٍ فَانِي لَا أَغْنِي عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْءًا (متفق عليه)

అబూ హందైరా (రజి) ఇలా పేర్కొన్నారు: “మీ అతి సమీప బంధువులను పెచ్చించండి.” (దిఫ్యూరెన్ 26 : 214) అనే అయిత అవతరించినపుడు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) తన బంధువులను పిలిచి ఇలా చెప్పారు:

“ఓ కాల్చ బిన్ లూయి సంతానమా! మీ ప్రాణాలను అగ్ని నుండి రక్షించుకోండి. దైవ శిక్షనుండి రక్షించడానికి నేను మీకు ఏ విధంగానూ సహాయపడలేను.”

“ఓ ముహ్మే బిన్ కాల్చ సంతానమా! మీ ప్రాణాలను అగ్ని నుండి రక్షించుకోండి. దైవ శిక్ష నుండి మిమ్మల్ని కాపాడటానికి నేను మీకు ఏ విధంగానూ సహాయపడలేను.”

ప్రతి ముస్లిం తన అవసరాలన్నిటినీ అల్లాహో వద్దనే విన్నవించుకోవాలి. చివరకు ఉప్పు అవసరమున్న లేదా బూటుకు కట్టే తాడు తెగినా అల్లాహోనే అడగాలి. (హాదీను గ్రంథం తిర్మిజీ)

“ఓ అబ్బప్పమ్మ సంతానమా! మీ ప్రాణాలను అగ్ని నుండి కాపాదుకోండి. దైవ శిక్ష నుండి రక్షించడానికి నేను మీకు ఏ విధంగాను సహాయపడలేను.”

ఓ ఆశ్చే మునాఫ సంతానమా! మీ ప్రాణాలను అగ్ని నుండి కాపాదుకోండి. నేను మీకు దైవ శిక్ష నుండి రక్షించడానికి ఏ విధంగానూ సహాయపడలేను.

ఓ హామీ సంతానమా! మీ ప్రాణాలను అగ్ని నుండి కాపాదుకోండి. నేను మీకు దైవ శిక్ష నుండి రక్షించడానికి సహాయపడలేను.

ఓ అబ్బల ముత్తలిబ్బ సంతానమా! మీ ప్రాణాలను అగ్ని నుండి కాపాదుకోండి. నేను మీకు దైవ శిక్ష నుండి రక్షించలేను.

ఓ ఫాతిమా! నీ ప్రాణాన్ని అగ్ని నుండి కాపాదుకో. నీకు ఎంత ధనం కావాలో నా దగ్గర తీసుకో. ఎందుకంటే అల్లాహ్ శిక్ష నుండి నేను నిన్ను రక్షించలేను.

(హదీసు గ్రంథం ముస్లిం, హదీస్ : 348)

పుణ్యాత్మక బంధువులు తమను పుణ్యాత్మకే రక్షిస్తారని విశ్వసిస్తారు. అందుకనే వారు అహంకారంతో నిర్ఘయంగా ఉంటారు. కనుకనే అల్లాహ్ తన ప్రియతము ప్రవక్తని ‘మీ బంధువులను హెచ్చరించు’ అని ఆదేశించాడు. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లాం) తన ఒక్క బంధువుని ఉద్దేశించి చివరకు తన ప్రియ కుమారెను ఉద్దేశించి, ‘మానవాధిన విషయాల్లోనే బంధుత్వ హక్కులు సాధ్యమవుతాయ’ని చాలా స్వప్తంగా వివరించారు. నా ధనం నా అధీనంలో ఉంది. అది ఇవ్వడంలో లోభత్వంతో వ్యవహరించను. కానీ అల్లాహ్ వద్ద జరగబోయే వ్యవహారం నా అధీనంలో లేదు. అక్కడ ఎవరికి సహాయ పడలేను. ఎవరి సంరక్షకుణ్ణీ కాలేను. ప్రతి ఒక్కరూ ప్రతియం కోసం నిద్రం కావాలి. నరకాగ్ని నుండి రక్షించబడటానికి నేటి నుంచే ఆలోచించాలి.

దీని ద్వారా “అల్లాహ్ వద్ద పుణ్యాత్మకిని బంధుత్వం నంబంధం కూడా నిషారను కోసం పనికిరాదని స్వప్తమవుతుంది. మానవుడు స్వయంగా మంచి పనులు చేయనంత వరకు ఆపదలను ఆధిగమించలేదు.”

సేరాంతం

1. ఎవరయినా ఎవరినైనా ప్రపంచంలో అధికారం చేసేవానిగా, అతన్ని అల్లాహ్ వద్ద తన న్యాయవాదిగా భావిస్తూ అతన్ని అల్లాహ్కు సరిసమానమని భావించ నప్పటికీ అతను ముఫ్ఱిక్ అయిపోతాడు.
2. స్వయంగా ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు తన సమాజం వారికి లాభ నష్టాలు చేకూర్చే అధికారం లేనప్పుడు ప్రజలను పీర్లు, ముర్దిలు అల్లాహ్ శిక్ష నుండి ఎలా కాపాడగలరు?
3. ప్రజలు ఎంతో నమ్రకంతో ఎవరినైతే ఆరాధిస్తున్నారో వారు నిస్సహయులు. తమ శక్తి సామర్యాలతో, తమ కార్యాలతో ఉపాధి ప్రసాదించే, అధికారం చెలాయించే శక్తి వారికి లేదు. అల్లాహ్ మాత్రమే సర్వాధికులు.
4. నిరపేక్ష సర్వాధికారిని వదలిపెట్టి నిస్సహయ దాసులను అర్థించడం ఫోర అన్యాయం. ఎందుకంటే ఈ విశ్వంలో వారికి ఇసుమంత అధికారం కూడా లేదు. అంతేకాదు, అనుమతి లేనిదే వారు సిఫారసు చేయలేరు. అల్లాహ్ గొప్పవాడు, సర్వోన్నతుడు.
5. బహుదైవారాధకులు ఎవరినైతే తమ సిఫారసుదారులుగా భావిస్తున్నారో వారు విశ్వాన్ని స్పష్టించడంలో అల్లాహ్కు భాగస్వాములుకారు, యజమానులూ కారు, సభ్యులు కూడా కారు, వారు అల్లాహ్ సన్నిధిలో నిస్సహయులు, నిరాసక్తులు, భయస్ఫూర్లై అనుమతి కోసం ఎదురు చూస్తుంటారు.
6. అల్లాహ్ సమక్కంలో “గౌరవప్రమేన సిఫారసు, ప్రేమతో కూడిన సిఫారసులు” అన్ని విధాలుగా అసంభవం. ఎవరయినా ఇతరులను ఇలాంటి సిఫారసుదారు నిగా భావిస్తే అది తీవ్రమైన షిర్క్. అల్లాహ్ దర్వారులో అనుమతితో కోరుకున్న సిఫారసు మాత్రమే చెల్లుతుంది.
7. ప్రతి ముస్లిం నేరుగా నిజప్రభువునే సహాయకునిగా, సంరక్షకునిగా భావించడం తప్పనిసరి. ఎందుకంటే అల్లాహ్ ఇష్టంలేనిదే ప్రపంచమంతా కలిసి లాభంగాని నష్టంగాని చేకూర్చుదు. ఆయన అర్థించేవానికి అత్యంత సమీపంలో ఉన్నాడు.

- ఎ) సామాజిక అభార వ్యవహారాలకు బదులు ధర్మాదేశాలను పాటించే వారి విషయంలోనే ప్రవక్తలు, సజ్జనులు సిఫారసు చేయగలరు.
- బి) “రారాజైన అల్లాహ్” గొప్పతనం ఏమిటంటే; ఎవరయినా సరే హృదయ పూర్వకంగా పూర్తి ఏకాగ్రతతో ఎలాంటి సిఫారసుదారుడు లేకుండానే నేరుగా ఆయన వద్దకు చేరవచ్చు.
8. అల్లాహ్ తన “పరిజ్ఞానం”, “సామర్థ్యం” పరంగా ప్రతి ఒక్కరికీ అతి సమీపంలో ఉన్నాడు. ప్రపంచంలోని ఏ పష్టేనా విధిప్రాత పరిధిలోనే ఉంటుంది. అల్లాహ్ మాత్రమే విధిప్రాతను మార్పగలడు. తన దానులు నేరుగా ఆయన్నే అర్థించాలని అల్లాహ్ ఆశిస్తున్నాడు. ఎందుకంటే ఆన్నిటిపై ఆయనకే అధికారం ఉంది.
 9. కష్ట సమయాల్లో అటూ ఇటూ తచ్చాడేవారు తప్పుడోవ పడతారు. ఆందోళన చెందుతారు. మరి ఎవరైతే అల్లాహ్ను మాత్రమే నమ్ముతారో అల్లాహ్ వారికి చాలు. దానివల్ల వారికి ప్రశాంతత లభిస్తుంది. ఎందుకంటే అల్లాహ్యే సర్వాధికారి. ప్రతి చిన్న పెద్ద వస్తువును అతనే సమకూరుస్తాడు.
 10. మానవుడు తన సామర్థ్యం మేరకే బంధుత్వ హక్కులను నెరవేర్పగలడు. కాని అల్లాహ్ దగ్గర జిరిగే వ్యవహారాల్లో ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)కు ఎలాంటి అధికారం ఉండదు. అల్లాహ్ అనుమతి లేనిదే ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఎవరికి సిఫారసుదారునిగా వ్యవహారించ లేదు. కనుక ప్రతి ఒక్కరూ వ్యక్తిగతంగా పరలోకం కోసం సంసిద్ధులవ్వాలి.

ఈ క్రింది ప్రశ్నలకు జవాబులు వ్రాయండి.

1. అధికారంలో షిర్క్ గురించి వివరించండి?
2. ‘సిఫారసు’ అంటే ఏమిటి? వాటి రకాలు తెలపండి?
3. ‘ప్రేమపూర్వక సిఫారసు’ ధర్మసమ్మతమైనదా? లేదంటే ఎందుచేత?
4. ‘అనుమతితో’ కూడిన సిఫారసు’ను నిర్వచించండి?
5. సిఫారసు విషయంలో రుజుమార్ధమేది?

2. తపోవ్యాప్తులను గుర్తించండి

1. కష్టకాలంలో కేవలం అల్లాహ్ నే మొరపెట్టుకోవాలి ()
2. అల్లాహ్ ను తప్ప ఇతరులను వేదుకోరాదు ()
3. అల్లాహ్ మాత్రమే ఉపాధిని ప్రసాదించేవాడు ()

3. భాజీలను పూరించండి

1. అల్లాహ్ తన..... మరియుదాసులకు అత్యంత సమీపంలో వున్నాడు.
2. ఎవరైనా దైవేతరులను. గౌరవ భావ సిఫారసుకై వేదుకుంటే అది భాచ్చిత మైన.....అపుతుంది.
3. సిఫారసు.....తప్ప నెరవేరదు.
4. పుణ్య పురుషుల లేదా ప్రవక్తల బంధుత్వం..... రాదు.

